

Излиза Мефистофель.

МЕФИСТОФЕЛЬ.

Усѣти ли отъ тозъ животъ насѣта?
Какъ може дълго тѣй да се тѣрпи?
Добрѣ е то, веднѣжъ да се опита, —
Но послѣ скоро въ новий пѣтъ стѣпи!

ФАУСТЪ.

За тебъ не се ли друга работа намира,
Та ме измѣчвашъ въ тоя хубавъ день?

МЕФИСТОФЕЛЬ.

Е, е! оставилъ бихъ те азъ на мира,
Но смѣешъ ли да искашъ туй отъ менъ?
Другари като тебе мрачни, груби,
Не жали никой да не ги изгуби.
По цѣли дни се трепя и морѣжъ,
Не мога по носа му да съзрѣжъ
Какво той люби и не люби.

ФАУСТЪ.

На, ето, вижъ го славний господинъ!
Отплата иска, че ме утекчава!

МЕФИСТОФЕЛЬ.

Какъ би прѣкарвалъ, земенъ синъ,
Живота си, ако те азъ оставя?
Нали те ази отървахъ
Отъ глупави мечти?
И ази да не бяхъ,
Сега не билъ би тука ти.
Отдѣ надѣ си се забухалъ
Изъ пещеритѣ като бухалъ?